

**ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE**

NAIH nyilvántartási szám: 40689

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-304/2019. számú ügyben
(Előzményi ügy: AJB-4656/2018.)

Érintett szervek:

- Budapest Főváros Kormányhivatala Gyámügyi és Igazságügyi Főosztályának Szociális és Gyámügyi Osztálya
- Emberi Erőforrások Minisztériuma

2019.

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-304/2019. számú ügyben
(Előzményi ügy: AJB-4656/2018.)**

Előadó: dr. Gyórfy Zsuzsanna

A vizsgálat megindítása

A panaszos édesanya Budapest Főváros Kormányhivatala Gyámügyi és Igazságügyi Főosztálya Szociális és Gyámügyi Osztályának (a továbbiakban: másodfokú gyámhatóság) elhúzódo eljárását sérelmezve fordult a Hivatalomhoz. A panaszos tájékoztatása és a csatolt iratok szerint Budapest Főváros Kormányhivatala XI. Kerületi Hivatalának Gyámügyi, Igazságügyi és Családi Csődvédelmi Osztálya (a továbbiakban: elsőfokú gyámhatóság) a BP-11/104/324/2018. számú, 2018. január 17-én kelt határozatával szabályozta a panaszos gyermekével való kapcsolattartását.

A határozat ellen benyújtott fellebbezést az elsőfokú gyámhatóság elbírálásra 2018. március 6-án felterjesztette a másodfokú gyámhatósághoz. A panaszos beadványában azt sérelmezte, hogy a fellebbezést a másodfokú gyámhatóság a panaszbeadványa Hivatalomhoz való benyújtásának időpontjáig (2018. október 31.) nem bírálta el.

Tekintettel arra, hogy a panaszbeadvány alapján felmerült a jogállamiság elvével, a jogbiztonság követelményével és a tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal összefüggő visszasság gyanúja, az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 18. § (1) bekezdése alapján vizsgálatot indítottam. A vizsgálat eredményes lefolytatása érdekében az Ajbt. 21. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése alapján a másodfokú hatóság vezetőjétől – az ügyben keletkezett iratmásolatok csatolásával együtt – tájékoztatást kértem.

Figyelemmel arra, hogy az *AJB-3534/2016. számon átfogó jelleggel vizsgáltam az első- és másodfokú gyámhatóságok feladatellátásának személyi feltételeit, az ott dolgozó munkatársak létszámát és az ebből adódó túlterheltségét*, továbbá az Ajbt. 1. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt, a gyermekek jogainak kiemelt védelmére vonatkozó kötelezettségemre az egyedi eset vizsgálatán túl kiemelten fontosnak tartottam az utánkötését annak, hogy a hivatkozott jelentésben tett ajánlások nyomán megvalósult intézkedések alkalmasak voltak-e a jelentésben feltárt, a gyámügyi eljárásokkal érintett gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való jogával összefüggő vissza helyzet megfelelő orvoslására. A gyermekek jogainak védelméhez kapcsolódó ombudsmani vizsgálatok során ugyanis *kiemelt szerepe van a Gyermekjogi Egyezménynek*, amely deklarálja annak szükségességét, hogy *a gyermekekkel foglalkozó és védelmet biztosító intézmények a feladat ellátáshoz megfelelő létszámmal és szakértelemmel rendelkezzenek*. A Gyermekjogi Egyezmény minden gyermekekkel kapcsolatba kerülő intézményt és hatóságot a gyermek legjobb érdekének megfelelő eljárásra, döntésre kötelez.

Az érintett alapvető jogok és alkotmányos elvek

- a jogállamiság elve és a jogbiztonság követelménye: *„Magyarország független demokratikus jogállam.”* (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés);
- a gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való joga: *„Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.”* (Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdés);
- a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”* (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés)

Az alkalmazott jogszabályok

- a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Egyezmény);
- a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.);
- az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.);
- a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet, (a továbbiakban: Gyer.);
- gyermekvédelmi és gyámügyi feladat- és hatáskörök ellátásáról, valamint a gyámhatóság szervezetéről és illetékességéről szóló 331/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Gyszr.).

A megállapított tényállás

A rendelkezésemre álló dokumentumok és egyéb információk alapján a *következő tényállás rögzíthető*. A másodfokú gyámhatóság a fellebbezést és a fellebbezés felterjesztésére vonatkozó elsőfokú iratanyagot 2018. március 12-én BP/0502/794-1/2018. számon iktatta. A hatékonyabb ügyintézés és a gyorsabb döntéshozatal elősegítése érdekében – a másodfokú gyámhatóság folyamatos túlterheltsége miatt – az ügy intézését 2018. október 19-én más gyámügyi szakügyintézőre bízta.

A másodfokú gyámhatóság 2018. október 24-én kelt, BP/0502/794-4/2018. számú határozatával elbírált a szülők elsőfokú határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelmét. A döntést a vonatkozó térítvény tanúsága szerint 2018. november 3-án a panaszos édesanya átvette. A másodfokú gyámhatóságra irányadó ügyintézési határidő kétszeresének túllépése miatt Budapest Főváros Kormányhivatala Gyámügyi és Igazságügyi Főosztálya BP/0502/794-10/2018. számú végzésében Budapest Főváros Kormányhivatala költségvetése terhére az általános tételű eljárási illeték kétszeresének megfelelő összeg (6.000.-Ft) központi költségvetés részére történő megfizetéséről rendelkezett.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az Ajbt. határozza meg. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint a hatóság tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár, feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási pert – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az Ajbt. 1. § (2) bekezdés a) pontja szerint a biztos – különösen hivatalból indított eljárások lefolytatásával – megkülönböztetett figyelmet fordít a gyermekek jogainak védelmére.

Az Ajbt. 18. § (2) bekezdés a) pontja szerint az állami vagy önkormányzati feladatot ellátó szerv közszolgáltatást végző szervnek minősül. A Gyvt. 16. § (1) bekezdése szerint a gyermekek védelmét biztosító hatósági feladat- és hatásköröket a helyi önkormányzat képviselő-testülete, illetve a gyámhatóság gyakorolja. A Gyszr. 1. § (1) bekezdése szerint a gyámhatóság feladat- és hatáskörét a települési önkormányzat jegyzője, a fővárosi és megyei kormányhivatal gyermekvédelmi és gyámügyi feladatkörében eljáró járási (fővárosi kerületi) hivatala, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi feladatkörében eljáró fővárosi és megyei kormányhivatal gyakorolja. Mindezek alapján az ügyben érintett hatóságra kiterjed a vizsgálati hatásköröm.

II. A vizsgált alapjogok és elvek tekintetében

Az alapjogi biztos egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggés-rendszer feltárása során autonóm, objektív és neutrális módon, kizárólag alapjogi érvek felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget mandátumának. Az ombudsmanintézmény megalakulása óta az alapjogi biztos következetesen, zsinórmértékként támaszkodott az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint – az ombudsmani jogvédelem speciális vonásainak megfelelően – alkalmazta az alapjog-korlátozás alkotmányosságát megítélni hivatott alapjogi tesztek.

A jelentés megállapításai kapcsán hivatkoznom kell arra, hogy az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy „*az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni*”. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában azt emelte ki, hogy az adott határozatban vizsgált törvényi rendelkezések esetében már az Alaptörvény Negyedik Módosítása alapján jár el a korábbi alkotmánybírósági határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően.

A testület ennek kapcsán elvi élel azt mondta ki azt, hogy „*az Alkotmánybíróság a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelentéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja.*”

Ha összevetjük az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglaltakat a korábbi Alkotmány 2. § (1) bekezdésének szövegével, akkor az állapítható meg, hogy a vizsgálat tárgyát képező jogállamiság elve, tekintetében nem hoz olyan koncepcionális változást az Alaptörvény szövege, mely a korábbi alkotmánybírósági gyakorlat elvetését, vagy jelentős tartalmi átértékelését alátámasztaná. Így elvi megállapításaim megfogalmazása, az alapjogok értelmezése során – ellenkező tartalmú alkotmánybírósági döntés megszületéséig – irányadónak tekintem az Alkotmánybíróság által mind az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően, mind pedig az azt követően meghozott határozataiban, azok indoklásában kifejtett megállapításokat, következtetéseket. A tisztességes eljárás jogának érvényesülése kapcsán érdemes kiemelni, hogy immár külön alkotmányi rendelkezés nevesíti a *tisztességes hatósági eljárás*hoz való jogot.

1. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint *Magyarország független, demokratikus jogállam*. Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság a 30/2012. (VI. 27.) AB határozatában kimondta, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és az Alkotmány 2. § (1) bekezdése azonosan deklarálja a jogállami klauzulát, tehát az eddig kialakított alkotmánybírósági gyakorlat továbbra is releváns. Az Alkotmánybíróság szerint a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is *világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak* legyenek a norma címzettjei számára. A jogállamiság elvéből folyó követelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a *jog által megállapított működési rendben*, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott *korlátok között* fejtik ki tevékenységüket.

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a *kiszámíthatóság és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok védelmével*, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást. Az alapjogok valódi érvényesülését képes kiüresíteni, megbénítani a szabályozás vagy a jogalkalmazás hibáiból, zavarából adódó kiszámíthatatlanság, az eljárásra vonatkozó garanciális szabályok félre tétele, figyelmen kívül hagyása. Érdemes utalni itt arra az alkotmánybírósági

tézisre, amely szerint közvetlen alkotmányi garanciák *gazdaságossági és célszerűségi okokból*, az eljárás egyszerűsítése vagy az időszűrés követelményének érvényesülése címén *sem mellőzhetők*.

2. *A gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogát az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése rögzíti.* A gyermeket főszabályként minden olyan alapvető jog megillet, mint bármely más embert, de ahhoz, hogy a jogok teljességével képes legyen élni, biztosítani kell számára az életkorának megfelelő minden feltételt a felnőtté váláshoz. Erre tekintettel kifejezetten a gyermekek jogaként rögzíti a törvény a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemre és gondoskodásra való jogot. E védelemre és gondoskodásra a gyermek mindenkivel szemben igényt tarthat. Ennek megfelelően a gyermek szülei, családja, az állam és a társadalom valamennyi tagja is köteles a gyermek jogait tiszteletben tartani, és a társadalom fennmaradásának zálogaként biztosítani számára a megfelelő fejlődéséhez szükséges feltételeket. A gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való joga az állam köteleességét alapozza meg a gyermek személyiségfejlődése intézményes védelmére. A gyermek, mint az alapjogok alanya oldalán az életkorból adódó hátrányokat az állam oldaláról az az intézményvédelmi kötelezettség egyenlíti ki, hogy az államnak aktívan kell cselekednie a gyermekek alapvető jogainak előmozdítása, érvényesülése és védelme érdekében.

Ezt az alaptételt rögzíti az Egyezmény preambuluma is: a gyermeknek, figyelemmel fizikai és szellemi érettségének hiányára, különös védelemre és gondozásra van szüksége, nevezetesen megfelelő jogi védelemre, születése előtt és születése után egyaránt. Az Egyezmény 1991-től a magyar belső jog részévé vált, részes államként Magyarország kötelezettséget vállalt a gyermekkel foglalkozó és védelmét biztosító intézmények létesítésre, valamint ezen intézményekben a jogszabályoknak megfelelő szakmai létszám, szakértelem, biztonság, az egészséges környezetet biztosítására. Az Egyezmény minden gyermekekkel kapcsolatba kerülő intézményt és hatóságot a gyermek legjobb érdekének megfelelő eljárásra, döntésre kötelez.

3. Az Alaptörvény XXIV. cikke immár kinyilvánítja *a tisztességes eljárásról való jogot*. Az Alkotmánybíróság döntéseiben felhívta a figyelmet arra, hogy a jogállamiságnak számos összetevője van. Irányadó alkotmánybírósági tézis, hogy a jogállamiság elvéből folyó egyik legfontosabb alapkövetelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket. A közigazgatás törvényessége akkor valósul meg, ha jogilag szabályozott eljárási keretek között működik, a jogkorlátozásra adott felhatalmazást pedig törvényi szinten pontosan kell meghatározni. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy a kiszámíthatóság – beleértve az egységes jogalkalmazást – és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok, szabadságjogok védelmével, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást. Az ügyfél közigazgatási határozathozatalra vonatkozó joga nem tehető függővé attól, hogy a közigazgatási szerv milyen időpontban hajlandó dönteni a hatáskörébe utalt ügyben. A közigazgatásnak ugyanis alkotmányos kötelezése, hogy a hatáskörébe utalt ügyben, az erre megszabott idő alatt érdemi döntést hozzon. A közigazgatási eljárás nem nélkülözheti a kötelező ügyintézési határidőket.

III. Az ügy érdemében

1. Az egyedi ügyben folytatott vizsgálat kapcsán

Az Ákr. az alapelvek között rögzíti a közigazgatási hatóság *a jogszabályban meghatározott határidőn belül, ésszerű időben való eljárási kötelezettséget*. Az Ákr. 4.§-a alapján a hatóság a hatékonyság érdekében úgy szervezi meg a tevékenységét, hogy az az eljárás valamennyi résztvevőjének a legkevesebb költséget okozza, és – a tényállás tisztázására vonatkozó követelmények sérelme nélkül, a fejlett technológiák alkalmazásával – *az eljárás a lehető leggyorsabban lezárható legyen*.

Az *ügyintézési határidőkről* az Ákr. 50. §-a rendelkezik. E szerint, ha törvény eltérően nem rendelkezik, az ügyintézési határidő az eljárás megindulásának napján kezdődik. Az ügyintézési határidő automatikus döntéshozatal esetén huszonnégy óra, sommás eljárásban nyolc nap, teljes

eljárásban hatvan nap. Az Ákr. 51. § b) pontja alapján, ha a hatóság az ügyintézési határidőt túllépi – és függő hatályú döntés meghozatalának nem volt helye –, vagy az automatikus döntéshozatal, vagy a sommás eljárás szabályait indokolatlanul mellőzi, az eljárás lefolytatásáért illetéknek vagy díjnak megfelelő összeget, ennek hiányában tízezer forintot megfizet a kérelmező ügyfélnek, aki mentesül az eljárási költségek megfizetése alól is.

A főosztályvezető tájékoztatása és rendelkezésemre álló iratok alapján megállapítható, hogy a másodfokú gyámhatóság az ügyintézésre rendelkezésére álló határidő jelentős túllépésével hozott érdemi döntést. A döntéshozatalt követően a másodfokú gyámhatóság ugyanakkor eleget tett az Ákr. 51. § b) pontjában foglalt illetékfizetési kötelezettségének.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a másodfokú hatóság késedelmes eljárása – függetlenül annak indokától – a panaszos tisztességes hatósági eljáráshoz való jogával összefüggő visszásságot okozott.

A késedelem tekintetében a másodfokú hatóság vezetőjének – az ügyintézők túlterheltségére vonatkozó – tájékoztatását tudomásul veszem, azonban a fentiekben kifejtett, a hatósági eljárásra vonatkozó garanciális elvek okán – különös figyelemmel a közigazgatás azon köteletségére, miszerint a hatáskörébe utalt ügyben, az erre megszabott idő alatt köteles érdemi döntést hozni – a mulasztás tekintetében a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogával összefüggő visszásság megállapítását *nem mellőzhettem*. Tekintettel ugyanakkor arra, hogy a másodfokú gyámhatóság meghozta a döntését, illetve a törvény által előírt illetékfizetési kötelezettségének eleget tett, a konkrét ügyben további intézkedés nem indokolt.

2. Az AJB-3534/2016. számú jelentésben megfogalmazott ajánlás teljesülése kapcsán

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára az AJB-3534/2016. számú jelentésben a gyámhatóságok létszámhiányra visszavehető túlterheltségéből, valamint a szakmai hiányosságokból következő visszásságok orvoslása érdekében megfogalmazott ajánlásomra adott válaszában arról tájékoztatott, hogy a gyámügyek intézésének gyorsítása érdekében a szaktárca 2018. január 1-jétől a másodfokon eljáró gyámhatóságok ügyintézői létszámát 16 %-kal tervezi emelni.

Tekintettel arra, hogy a késedelmes másodfokú eljárások tekintetében Hivatalomhoz a jelentés kibocsátását követően is több panaszbeadvány érkezett¹ az AJB-807/2018. számú jelentésben felkérem az emberi erőforrások miniszterét, hogy – a szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár útján – fővárosi, illetve megyei bontásban *tájékoztasson a másodfokon eljáró gyámhatóságok ügyintézőinek tervezett létszámemelésének megvalósulásáról.*

Az államtitkár 2018. áprilisában kelt válasza szerint ajánlásom nyomán a 20 kormányhivatal közül 17 teljes mértékben végrehajtotta a kormányhatározatban foglaltakat, 1-1 fővel bővítette a másodfokú gyámhatósági ügyintézőinek létszámát. Az ügyintézői létszám növelésének megvalósulását követően azonban mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárások elhúzódását sérelmező panaszok továbbra is érkeznek Hivatalomhoz.²

A panaszbeadványok alapján álláspontom szerint *kizárólag a másodfokú gyámhatóságoknál végrehajtott létszám-bővítés az AJB-3534/2016. számú jelentésben feltárt alapvető jogokkal összefüggő visszásságokat nem orvosolta megfelelően és teljes körűen.* Ezzel összefüggésben utalnom kell arra, hogy az ügyfelek elsőként, vagy – figyelemmel arra, hogy fellebbezés hiányában a hatósági döntések döntő többsége elsőfokon válik véglegessé – kizárólag az elsőfokú hatósággal állnak kapcsolatban. A gyermekeket, szülőket és családokat érintő gyámhatósági eljárások abból a szempontból is *különlegesek*, hogy számos esetben igen *szexzítív*, más alapjogokat is érintő (a szülő

¹ Lásd az AJB-298/2017. számon, az AJB-488/2018. számon, az AJB-807/2018. számon, valamint az AJB-1831/2018. számon kiadott jelentéseket.

² Lásd az AJB-1439/2018. számon és az AJB-1441/2018. számon kiadott jelentéseket. Az első fokon eljáró gyámhatóságok elhúzódó eljárását sérelmező panaszosok tájékoztatást kapnak arról, hogy az Ákr. 15. § (2) bekezdése alapján az elsőfokon eljáró gyámhatóság felügyeleti szervének van lehetősége arra, hogy a hatóságot az eljárás lefolytatására utasítsa.

neveléshez való joga, a családi élet védelme, a magánszférával kapcsolatos személyiségi jogok), a jog által részben kezelhető helyzetekben kell a felek közt bizalmat teremtve döntést hozni, kompromisszumos megoldást találni. Ezen eljárások kapcsán egyszerre követelmény a *gyorsaság* (akár soron kívüliség és azonnali reakció) és a *szakmai megalapozottság, átgondolt döntéshozatal*. Így az eljárás gyorsítása, egyszerűsítése nem önérték, ahhoz párosulnia kell ugyanis a megalapozott döntéshozatalhoz szükséges garanciáknak. Mindez pedig azt jelenti, hogy alapjogi-gyermekjogi oldalról a gyámhatósági eljárást *indokolatlanul, szakmailag alá nem támasztható módon lassító akadályokat fel kell számolni*, legyen szó akár a jogalkalmazási gyakorlatban jelentkező, akár a kapcsolódó jogi szabályozásban felmerülő problémákról. Egyértelműen ilyen „lassító akadálynak” minősül, ha az ellátandó feladathoz nem rendelnek megfelelő létszámú és felkészültségű szakembert.

Mindebből következően ismételten megállapítom, hogy az elsődlegesen létszámbiányra visszavezethető érdemi döntések késedelmes meghozatala az érintett ügyfelek tisztességes eljáráshoz fűződő jogával összefüggő visszásságot okoz. Ugyancsak nem érvényesülhet a gyermek legjobb érdekét szolgáló eljárás elve, ez a helyzet pedig a gyámügyi eljárásokban érintett gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való jogával összefüggő visszásságot is eredményez.

Intézkedésem

A jelentésben feltárt alapjogokkal összefüggő visszásság jövőbeli bekövetkezésének megelőzése érdekében az Ajbt. 31. § (1) bekezdése alapján *felkérem* az emberi erőforrások miniszterét, hogy – a Miniszterelnökséget vezető miniszterrel és a pénzügyminiszterrel együttműködve – ismételten vizsgálja felül a megyei és fővárosi kormányhivatalokban, azok járási és kerületi hivatalaiban gyámhatósági feladatokat ellátó szervezeti egységek jelenlegi létszámkeretét, illetve a gyámhatósági feladat ellátását akadályozó alacsony létszám esetén tegye meg a szükséges intézkedéseket.

Budapest, 2019. március 4.

Székel, László

